

Tárgy: Ügyvédi tevékenységen kívüli magatartás - Üttv. 107. § b) pontja, Üttv. 1. § (3), ÜESZ. 11.8. pont, ÜESZ 13.1. pont, ÜESZ 13.4. pont

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/018/2023.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa **Dr. (...) ügyvéd** fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021. november 15. napján **2021.F.204/7. szám** alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont részéről bejelentett fellebbezés folytán **2023. június hó 2. napján** megtartott tárgyalásán meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021.F.204/7. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Budapesti Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

I n d o k o l á s:

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának a 2021. november 15-én kelt 2021.F.204/7. számú határozatában a lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

I.

Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

(...) Ellene korábban fegyelmi eljárás nem volt folyamatban.

II.

Dr. (...) a Budapesti Ügyvédi Kamara Etikai Bizottsága bejelentéssel élt a Budapesti Ügyvédi Kamarához, melynek mellékleteként megküldte az eljárás alá vont ügyvéd ügyében lefolytatott etikai eljárás iratait, mely eljárásnak eljárás alá vont ügyvédi tevékenységen kívüli, peres eljárásban alperesként tanúsított magatartása képezte tárgyát.

Az etikai eljárás azzal a megállapítással zárult, hogy az eljárás tárgyát képező panasz bizonyítottsága esetén fegyelmi eljárás alapját képezheti, ezért az Etikai Bizottság az ügy iratait felterjesztette a Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi jogkör gyakorlására jogosult szervéhez, előzetes vizsgálat elrendelésének megfontolása céljából.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos 2021.V.26/2. sz. határozatával, 2021. február 2. napján elrendelte, mely határozattal felhívta eljárás alá vont ügyvédet, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat nyolc napon belül küldje meg a kamara részére. A felhívásnak az eljárás alá vont ügyvéd 2021. február 19. napján kelt, és a kamarához 2021. február 22. napján beérkezett beadványával eleget tett. 2021.V.26/5. számú, 2021. április 28. napján kelt határozatával a fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A vizsgálati eljárás eredményeként 2021. augusztus 2. napján kelt, 2021.V.26/8. sz. határozatával az eljáró fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot megszüntette, és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. szeptember 6. napján kelt beadványában az eljárást megszüntető határozatban írtakkal egyet nem értését fejezte ki, így azt a fegyelmi eljárás lefolytatásának kezdeményezéseként kellett értékelni. Erre tekintettel a fegyelmi biztos 2021. szeptember 9. napján kelt, 2021.V.26/12. sz. határozatával, az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett, mellyel egyidejűleg az előzetes vizsgálatot megszüntető határozat hatályát veszítette.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy bejelentés alapjául szolgáló peres eljárásban tanúsított magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, és az Etikai Szabályzat 11.8., 13.1. és 13.4. pontját, mellyel egy rendbeli, folytatólagosan megvalósított, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi tanács elnöke 2021. szeptember 20. napján intézkedett az ügyben tárgyalás kitűzéséről majd a Fegyelmi Tanács 2021. november 15. napján tárgyalást tartott.

III.

Az első fokú fegyelmi tanács a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, továbbá a bejelentő írásbeli beadványai, és az eljárás alá vont ügyvéd előadása alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes és eljárás alá vont ügyvéd, mint alperes között, házasság felbontásának és járulékos kérdéseinek rendezésére irányuló polgári peres eljárás van folyamatban a (...) Járásbíróságon (...) ügyszámon. Az eljárásban felperes képviselőtét (...) ügyvéd látja el, az eljárás alá vont ügyvéd a perben saját magát képviseli.

Az eljárás alá vont ügyvéd a perben 2019. december 27. napján beadványt nyújtott be, melyben az alábbi, az a per tárgyához szorosan nem tartozó, kifejezetten az ellenérdekű fél jogi képviselőjére vonatkozó személyeskedő, pejoratív, dehonesztáló megjegyzéseket tett:

3. oldal 6. bekezdés:

„Felperes és a tönkrement család(ok)ból üzletszerűen anyagi hasznot húzó jogi képviselője...”

„Az önmagát a médiumokban, internetes fórumokon és jogász körökben családjogi szakértőként reklámozó felperesi jogi képviselő a képviseleti jogot igazoló meghatalmazást vagy megbízási szerződést nem is nyújtott be az általa szerkesztett keresetlevélhez, összességében anyagi haszonszerzés és a részemre történő további károkozás érdekében végzett eddigi okiratszerkesztései, eljárásai felvetik, hogy tevékenysége etikátlan és az Ügyvédi Törvény jogszabályi előírások megkerülésére, kijátszására irányul.”

14. oldal utolsó bekezdés:

„Alperes észrevételezi, hogy (...) megbízása alapján az iratokban különböző módon megjelölt dr. (...) nevű ügyvéd járt el, aki alperes baráti köréhez (...) tartozó ismeretségi, baráti körhöz (... ügyvéd) tartozóan olyan kijelentést tett, hogy családjogi tárgyú tevékenysége miatt jó bírói kapcsolatokkal rendelkezik.”

Dr. (...) ügyvéd sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek a 2019. december 27. napján kelt periratban tett megjegyzései szükségtelenül személyeskedőek, becsületsértőek, illetőleg a bírói kapcsolatok körében befolyással üzérkedésre vonatkozó vádat is hamisan sugallhatnak, melyre tekintettel a Budapesti Ügyvédi Kamara Etikai Bizottsága előtt eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

IV.

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban az ügyvel kapcsolatos álláspontját az Etikai Bizottsághoz címzett beadványaival összhangban fejtette ki, vitatta a fegyelmi vétség elkövetését és kérte az eljárás megszüntetését, továbbá dr. (...) ügyvéd eltiltását a további célzottan megalapozatlan kamarai eljárások kezdeményezésétől. Védekező iratában kifejtette, hogy nem tudja értelmezni ügye új ügyszámra iktatását, illetőleg hivatkozott arra, hogy vele a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke egyetért abban, hogy az Etikai Bizottságnak nem volt hatásköre az ügye elbírálására, figyelemmel arra, hogy a sérelmezett magatartása nem ügyvédi tevékenysége körében merült fel. Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra, hogy felesége (...) ügyvéd közreműködésével értékesítette közös tulajdonú ingatlanukat, mellyel összefüggésben büntetőfelejelentést is tett. Ezzel összefüggésben sérelmezte, hogy a házassági bontóperben a bejelentő, mint a felperes jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy a házastársaknak közös vagyona nincsen, miközben 450.000 Ft/hó összegű gyermektartásdíjat követel, amikor vagyoni jogi kérdésekre rendezésére nincs is meghatalmazása. Sérelmezte azt is, hogy (...) is tett vele szemben dehonesztáló tényállításokat perbeli beadványaiban, továbbá azt is, hogy felesége bejelentése alapján a lakóhelyeként is bejelentett ügyvédi irodájában irodaellenőrzést tartottak, amely megalapozatlannak bizonyult.

Eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárásban tartott tárgyaláson nem jelent meg, 2021. november 12. napján kelt, 4. sorszámú beadványában arra hivatkozott, hogy (...) ügyvéd is tett vele szemben a peres eljárásban személyiségi jogait, becsületét sértő kifejezéseket, utalásokat, és egyebekben jogellenes, valótlan tartalmú, provokatív tényállításokat, valótlan adatokat jelölt meg a keresetlevélben. Hivatkozott arra is, hogy a fegyelmi biztosnak nincs hatásköre a lezárt etikai ügy fegyelmi ügyé történő transzformálására.

Dr. (...) ügyvéd a 2021. november 15-i tárgyaláson az etikai eljárást kezdeményező bejelentésében foglaltakat, valamint az etikai eljárásban általa előadottakat fenntartotta, elmondta, hogy alapvetően nem szokott kollégákkal szemben a Kamarához fordulni, de az eljárás alá vont ügyvédnek a per tárgyához nem kapcsolódó, önmagában személyeskedő és igaztalan vádjai, amelyeket ő a beadványaiban előadott vele kapcsolatban, álláspontja szerint nem férnek bele kollégák között. Elmondta, hogy álláspontja szerint egy kollégának peres félként is tudnia kellene, hogy az ügyvéd képviselőt lát el, az ügyfelei érdekében jár el és az a feladata, hogy a jogvitát lehetőleg kulturált mederben tartva megoldja azokat, az eljárás alá vont ügyvéd magatartása azonban ezzel az erkölcsi elvárással összeegyeztethetetlen volt. Előadta a tanú azt is, hogy vele szemben is hangoztak el a tárgyaláson is kijelentések, de azokat nem jegyzőkönyveztette, nem akart beleállni ebbe, viszont amiket leírt azt vérlázítóknak találta és onnantól már nem akarta annyiban hagyni az ügyet. Előadta, hogy álláspontja szerint igenis etikátlan az, ha egy ügyvéd a másik kollégáról olyan kijelentéseket tesz a bíró előtt, írásban, amelyek, ha igazak volnának, akkor Btk.-ba ütköző alakzatokat valósítanak meg.

A fegyelmi tanácsnak rendelkezésére állt továbbá okirati bizonyítékként az eljárás alá vont ügyvédnek a (...) Járásbíróság előtt (...) ügyszám alatt folyamatban lévő eljárásban 2019. december 27. napján kelt, és 2019.12.30. napján érkezett /6. sorszámú beadványa, valamint a Budapesti Ügyvédi Kamara Etikai Bizottsága előtt 2020.E.3. szám alatt folyamatban volt etikai eljárás teljes iratanyaga.

--- *** ---

A fegyelmi biztos a végindítványában fenntartotta a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat mind a tényállás, mind annak jogi minősítése tekintetében. Előadta, hogy egy bontóper, vagy hasonló családjogi jogvita ellenére, egy ügyvéd nem engedhet meg magának olyan személyeskedő, minősítő kijelentéseket, mint amelyeket az eljárás alá vont ügyvéd leírt a beadványaiban. Egyetértett panaszt tevő ügyvéd által előadottakkal, miszerint bűncselekményi tényállások elkövetésére utaló állítások voltak az eljárás alá vont ügyvéd által megfogalmazottak, amelyek sértik az ügyvédi kar méltóságát is, különös tekintettel arra, hogy ezek az állítások bíróság előtt hangoztak el, és a bíró is tisztában van az eljárás alá vont ügyvéd foglalkozásával és végzettségével, még akkor is, ha éppen magánemberként és peres félként járt el. Erre tekintettel indítványozta a fegyelmi biztos, hogy állapítsa meg a fegyelmi tanács 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetését eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában és az Üttv. 108. § a) pontja alapján alkalmazzon írásbeli megrovást vele szemben, amelyben hívja fel a figyelmét, hogy akár az ügyvédi tevékenység gyakorlása során, akár azon kívül a kollégákkal szemben többet ne tanúsítson ilyen magatartást. Indítványozta a fegyelmi biztos továbbá az eljárás alá vont ügyvédre terhelendő eljárási költség mérséklését.

V.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett **indítványnak részben helyt adott**, azt – az eljárási költségek mérséklésére tett indítvány kivételével – megalapozottnak találta és az eljárás alá vont ügyvédet írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta és kötelezte 80.000,-Ft átalányköltség megfizetésére.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal egyetértve az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint kifogásolt tevékenységét az eljárás alá vont ügyvéd 2018. május 1. napját követően fejtette ki, ezért azt anyagi jogi szempontból az ügyvédi tevékenységről szóló 2017.

évi LXXVIII. törvény (Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MŰK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást a IV. pontban ismertetett bizonyítékok egybevetésével, alapvetően a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy azt eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta, hogy a kifogásolt perbeli beadványt ő készítette, és nyújtotta be a tényállásban megjelölt bírósági eljárásban. A tényállás erre tekintettel egyszerűen tisztázható volt, azt az elsőfokú fegyelmi tanács lényegében a fegyelmi biztos eljárást kezdeményező határozatában rögzítettekkel egyezően állapította meg.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ÜESZ. 11.8. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egyes csoportjait általában sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenység gyakorló lejárataát vagy negatív jellemzését.

Az ÜESZ 13.1. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok és más hatóságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ 13.4. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

Az Üttv. 107. § b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az elsőfokú fegyelmi tanács szükségesnek tartotta azt rögzíteni, hogy a kamara etikai bizottságával szemben, a regionális fegyelmi bizottság rendelkezik hatáskörrel az Üttv. 107. § b) pontja szerinti, azaz az ügyvédek ügyvédi tevékenységen kívüli magatartásával összefüggésben elkövetett fegyelmi vétségek vizsgálatára is, ezért a hatáskör hiányára alapított eljárási kifogása az eljárás alá vont ügyvédnek nem megalapozott.

Az elsőfokú fegyelmi tanács egyetértett a fegyelmi biztos azon álláspontjával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2019. december 27. napján kelt beadványa, a per tárgyaához szorosán nem tartozó, kifejezetten az ellenérdekű fél jogi képviselőjére vonatkozó személyeskedő, pejoratív, dehonesztáló megjegyzéseket tett, mely magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette, és ezzel 1. rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a tevékenységére vonatkozó szabályokkal tisztában volt, de a cselekménye következményeibe belenyugodott. Az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi minősége a perben eljáró valamennyi érintett – így többek között a bíróság tagjai – számára ismert volt, melyre tekintettel fennáll a veszélye annak, hogy a bíróságban megrökönyödést váltson ki az, ahogyan az egyik ügyvéd a másik ügyvédet az eljárásban minősíti, és ezt általánosítva kivetítse az ügyvédségre, mely

magatartás egyértelműen alkalmas arra, hogy magának a hivatásnak a tekintélyét súlyosan veszélyeztesse.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában rögzített, a tényállásban megjelölt kijelentések a házassági bontóper szempontjából teljes mértékben irrelevánsak, szükségtelenek, az eljárás alá vont ügyvéd ügyének előre vitelét nem segítik, ezért azok kizárólag arra alkalmasak, hogy a bejelentőt, mint felperesi jogi képviselőt az eljáró bíróságon negatív színben tüntessék fel. Az eljárás alá vont ügyvédnek az ellenérdekű fél jogi képviselőjének jó bírói kapcsolataira utaló kijelentései – amellett, hogy azt sugallják, mintha az adott ügyben is felmerülhetne, hogy ezeket a kapcsolatokat tisztességtelen módon kívánna latba vetni az eljárás számára kedvező befolyásolása érdekében – egyértelműen nyomásgyakorlást jelentenek az eljáró bíróval szemben felvetve azt, hogy amennyiben a felperes kereseti kérelmének megfelelő döntést hoz, úgy bizonyosan ő is azon bírák közé tartozik, akivel a bejelentő jó kapcsolatokat ápol. Az ilyenfajta presszió kifejtése azonban nem megengedhető az ügyvédi kar tagjai részéről akkor sem, ha saját ügyükben, nem ügyvédi minőségükben járnak el.

Az elsőfokú fegyelmi tanács utalt arra, hogy az ÜESZ 1.1. pontja szerint ez a szabályzat - az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott magatartási szabályokon túl - meghatározza

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó magatartási normákat, valamint
- b) a 13. pontban azokat az elvárásokat, amelyek súlyos megsértése akkor képez fegyelmi vétséget, ha az az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmas.

Az ÜESZ szabályai annak 1.1. pontjára tekintettel az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó magatartási normákat határoznak meg, azonban az abban rögzítettek, így különösen a 13. pont rendelkezései egyértelműen zsinórmértékként kell szolgáljanak abban az esetben is, amikor az ügyvéd nem jogi képviselőként, hanem peres félként maga jár egy bírósági eljárásban, különösen akkor, ha ügyvéd foglalkozása a perben ismert tény. Erre tekintettel a fegyelmi bizottság ugyan nem a fegyelmi biztos által a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban felhívott, tételes, ÜESZ-ben rögzített előírások megsértését róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hanem az Üttv. 107. § b) pontja szerinti ügyvédi tevékenységén kívüli vétkes magatartását, azonban e magatartás megítélésénél figyelemmel volt az etikai szabályzat előírására, mint általánosan elvárható etikai normára is.

***_**

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács nyomatékos enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd több, mint 25 éve folytatott ügyvédi tevékenységéhez kapcsolódó makulátlan fegyelmi előéletét, és a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak az a meggyőződése alakult ki, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben elegendő, de egyben szükséges is a legenyhébb fegyelmi büntetés alkalmazása, annak érdekében, hogy a kiszabott fegyelmi büntetés speciál-preventív célját be tudja tölteni, és eljárás alá vont ügyvédet szembesítse azzal, hogy ügyvédi tevékenységén kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, mely az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, az elsőfokú fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére. Az elsőfokú fegyelmi tanács ennek mérséklésére nem látott indokot, figyelemmel arra, hogy az eljárás lefolytatását az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos megszüntető határozata ellenére maga kérte, továbbá olyan méltányolható ok, mely az eljárási költség mérséklésének indokául szolgálhatott volna, az eljárás során nem merül fel. Ilyet indítványában a fegyelmi biztos sem jelölt meg, és arra az eljárás alá vont ügyvéd sem hivatkozott.

Felhívta az elsőfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki. Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét továbbá arra, hogy az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja szerint a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette, mely okból történt megszüntetés esetén, a 149. § (6) bekezdés szerint, a fizetési kötelezettség teljesítését követően, de legkorábban a határozat véglegessé válásától számított egy év elteltével nyílik lehetőség a területi kamarába tagként történő felvételre, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vételre

VI.

Az elsőfokú fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd 2022. január 10. napján kelt és a Budapesti Ügyvédi Kamarához 2022. január 10. napján – határidőben - érkezett fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésében részletesen kifejtette azon „ténybeli, jogi, eljárási és szabályzati” indokait, amelyekre figyelemmel – álláspontja szerint – részéről nem került sor ügyvédi kötelességeinek vétkes megszegésére és erre figyelemmel – fegyelmi vétség hiányában – **elsődlegesen** kérte a „megalapozatlan határozat iránti intézkedést”(?); **másodlagosan** kérte „a határozat teljes megváltoztatásával annak megállapítását, hogy a cselekmény nem képez fegyelmi vétséget ill. fegyelmi vétséget nem követtem el”; **harmadlagosan** a fegyelmi büntetés törlése mellett a költségek megfizetése alóli mentesítését kérte.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételeiben az első fokon eljárt fegyelmi tanács által hozott határozat helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a tényállást megállapította, indokolási kötelezettségének eleget tett és a kiszabott büntetés arányban áll a fegyelmi vétség tárgyi súlyával.

VII.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2022. március 11. napján tartott fellebbezési tárgyalást, melyen – szabályszerű idézése ellenére – sem a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa, sem az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FE. 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírált, és – maradéktalanul egyetértve a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának észrevételeiben foglaltakkal - azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a történeti tényállást helyesen rögzítette, mindezekért a Másodfokú Fegyelmi Tanács a panasz alapját képező és az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított történeti tényállást a fellebbezési eljárásban is irányadónak tekintette, azt megállapította, és valóban elfogadta, és azt állapította meg, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács abból helyes következtetéseket levonva állapította meg eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel kapcsolatosan külön is felhívta a figyelmet arra, hogy az etikai eljárás az ellenérdekű fél jogi képviselőjének bejelentésére indult, amelyet az etikai bizottság megszüntetett és az iratokat áttette a fegyelmi eljárás kezdeményezésére jogosulthoz. A fegyelmi eljárás előzetes vizsgálatának elrendelésére 2021. február 2-án került sor, majd az 2021. április 28-án további három hónappal meghosszabbításra került. Ezt követően a fegyelmi biztos 2021. augusztus 2-án – az előzetes vizsgálat lefolytatására nyitva álló 6 hónap utolsó napján! – az előzetes vizsgálatot megszüntette és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette. Az eljárás alá vont ügyvédnek az ezzel kapcsolatos beadványát a fegyelmi eljárás lefolytatásának értékelve 2021. szeptember 9-én került sor a fegyelmi eljárás elrendelésére (kezdeményezésére).

A fentiek alapján az eljárás alá vont ügyvéd tévesen hivatkozott a fegyelmi eljárás elrendelésének elkésztésére, ugyanis a határidő meghosszabbítását nem az elrendelés, hanem a lejárati időpontjától kell számítani!

A fent kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, és azt az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján helyben hagyta. Megfelelően értékelte ugyanis az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács az elkövetett fegyelmi vétséget az Üttv. 107. §. b.) pontja alapján. A Másodfokon eljáró Fegyelmi Tanács megítélése szerint is az eljárás alá vont ügyvéd felelősséggel tartozik magánszemélyként benyújtott bírósági beadványai hangnemeért is, ha azok az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztetik, márpedig nem vitás, hogy az eljárás tárgyát képező beadványok ebbe a körbe tartoznak.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács úgy értékelte, hogy az elkövetett fegyelmi vétség súlyával a kiszabott fegyelmi büntetés – mint a kiszabható legenyhébb fegyelmi büntetés - arányban áll, ezért annak további enyhítésére, vagy mellőzésére már csak ezért sem látott okot, illetőleg arra a Másodfokú Fegyelmi Tanácsnak nincs lehetősége!

Miután az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan volt, ezért az FESZ 40.2. c.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére is kötelezte.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FESZ 35.5. pontja alapján rendelkezett.

VIII.

Az eljárás alá vont ügyvéd a másodfokú határozattal szemben keresetet terjesztett elő. Keresetében elsődlegesen az FF/005/2022. számú másodfokú határozat megváltoztatását és megsemmisítését kérte az elsőfokú határozatra, a fegyelmi biztos előzetes vizsgálatot megszüntető határozatára, valamint a felperessel szemben folyamatban volt „etikai eljárásra” kiterjedően, míg másodlagosan a másodfokú határozat – elsőfokú határozatra kiterjedő – megsemmisítését indítványozta akként, hogy a bíróság elsődlegesen az eljárás megszüntetésére utasítsa az elsőfokú hatóságot, míg másodlagosan új eljárás lefolytatására.

A Fővárosi Törvényszék 102.K.702.047/2022/15. számú határozatával a 2022. március 11. napján kelt, FF/005/2022. sz. másodfokú határozatot megsemmisítette és a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságát új eljárás lefolytatására kötelezte.

A Fővárosi Törvényszék útmutatása szerint a másodfokon eljáró kamarának a megismételt eljárás során meghozott határozatában részletesen reagálnia kell az eljárás alá vont ügyvéd 2022. január 10-én kelt fellebbezésben foglalt kifogásokra. Amennyiben nem ért egyet az egyes kifogásokkal, illetve hivatkozásokkal, akkor részletesen, jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztva meg kell indokolnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által előadottak ellenére milyen okból, okokból tartja jogszerűnek az elsőfokú fegyelmi határozatot. A másodfokon eljáró kamarának részletes indokát kell adnia az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett kifogások elutasításának.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében összefoglalta az eljárás alá vont ügyvéd kifogásait az alábbiak szerint.

Az eljárás alá vont ügyvéd eljárási kifogásként hivatkozott az Info tv., európai uniós jogforrások, továbbá a FESZ és az ÜESZ rendelkezéseinek sérelmére azzal, hogy a panaszos ügyvéd az érintett polgári perből származó védett, személyes adatainak jogszerűtlen felhasználásával kezdeményezett vele szemben kamarai eljárást akként, hogy az panaszos ügyvéd titoktartási kötelezettsége alól felmentést nem kapott, minek következtében a minősített adatról tanúként sem hallgathatták volna meg.

Eljárási kifogásként hivatkozott továbbá a vele szemben folyamatban volt eljárás elhúzódására, mely szerint az eljáró köztisztviselői szervek indokolatlanul hosszú időn keresztül – azaz 2020. január hó 10. napjától 2021. november 15. napjáig – tartották köztisztviselői eljárás hatálya alatt.

További eljárási szabálysértésként jelölte meg a határozat meghozatalában szerepet játszó mérlegelés szempontjainak hiányát, melynek kapcsán arra is hivatkozott, hogy a határozat annak sem adta indokát, hogy az eljáró kamara miért tartja súlyosan veszélyeztetőnek magatartását, melynek kapcsán a tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét is állította.

Ezt meghaladóan a panaszos ügyvéd elfogultságával és összeférhetetlenségével kapcsolatos kifogást is megfogalmazott.

IX.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa az új eljárásban 2023. június hó 2. napján tartott fellebbezési tárgyalást, melyen – szabályszerű idézése ellenére – sem a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa, sem az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FE. 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírált, és – maradéktalanul egyetértve a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának észrevételeiben foglaltakkal - azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **fellebbezése megalapozatlan.**

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a történeti tényállást

helyesen rögzítette, mindezekért a Másodfokú Fegyelmi Tanács a panasz alapját képező és az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított történeti tényállást a fellebbezési eljárásban is irányadónak tekintette, azt megállapította, és valóban elfogadta, és azt állapította meg, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács abból helyes következtetéseket levonva állapította meg eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét.

***_**

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésével összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

Ami az eljárás alá vont ügyvéd által az Info tv., európai uniós jogforrások, továbbá a FESZ és az ÜESZ rendelkezéseinek sérelmére alapított eljárási kifogásait illeti - mely szerint a panaszos ügyvéd az érintett polgári perből származó védett, személyes adatainak jogszerűtlen felhasználásával kezdeményezett vele szemben kamarai eljárást akként, hogy a panaszos ügyvéd titoktartási kötelezettsége alól felmentést nem kapott, minek következtében a minősített adatról tanúként sem hallgathatták volna meg –, azokat a Másodfokú Fegyelmi Tanács alaptalannak találta.

Az eljárás alá vont ügyvédnek a 2011. évi CXII. törvényre (Info tv.) történő hivatkozása tekintetében, a Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy 2018. július 25. napját követően az adatkezelésre főszabályként az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 számú rendelete (GDPR) alkalmazandó, az Info tv. rendelkezéseit kizárólag a 2. § által körülírt esetekben kell alkalmazni, elsősorban a személyes adatok bűnüldözési, nemzetbiztonsági és honvédelmi célú kezelésére. A fentiekből megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott Info tv. és a GDPR közül a fegyelmi eljárás során az Európai Unió rendeletét kell alkalmazni.

Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozik a GDPR 6. cikk (1) bekezdése a.) pontjára azzal, hogy az adatkezelés kizárólag akkor jogszerű, ha az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez.

Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozásával szemben a Másodfokú Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az adatkezelésnek az általa hivatkozott, hozzájáruláson alapuló jogcímén kívül a rendelet számos, további öt eltérő jogalapját is ismeri az alábbiak szerint:

GDPR 6. cikk

(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;

b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges;

c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges;

e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;

f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács itt kíván rámutatni arra, hogy a jelen fegyelmi eljárásnak nem tárgya a panaszos ügyvéd eljárásának vizsgálata, azonban eljárás alá vont ügyvéd eljárási kifogásaira tekintettel le kell szögezni, hogy a panaszos az eljárás alá vont ügyvéd hozzájárulása nélkül – más jogalappal – is jogosult adatot kezelni, illetve ebben a körben az adatot a kamara részére átadni, így a hozzájárulás hiánya nem teszi az eljárást jogszerűtlenné.

Jogszerűtlen adatfelhasználás nem merülhet fel fegyelmi eljárásban, mert a panaszos által olyan adatok kerültek bejelentésre, amelyekkel kapcsolatban maga az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli beadványokat terjesztett elő, amelyek az eljárás tárgyát képezték, függetlenül attól, hogy ezen beadványok felhasználását az eljárás alá vont ügyvéd engedélyezni kérte volna, mint ahogyan a titoktartási kötelezettség sem védi az eljárás alá vont ügyvédet.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében továbbá hivatkozik a 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 9.§ (1) - (4) bekezdésének az ügyvédi titokra, a titoktartási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseire. Elmulasztja ugyanakkor felhívni az Üttv. 12.§ (1) bekezdését, mely szerint az ügyvédi titokkal az ügyfél vagy jogutódja jogosult rendelkezni. Ezen rendelkezésből megállapítható, hogy az ügyvédi titok jogosultja a jelen ügyben a panaszos ügyvéd megbízója (ügyfele), nem pedig az eljárás alá vont. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az ügyvédi titok nem köti az ügyvédet a kamara előtti fegyelmi eljárásban. Ezzel párhuzamban utal a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FESZ 2.2. pontjában foglaltakra is, mely szerint fegyelmi ügyben az eljárás alá vont személy az eljárás lefolytatásához szükséges tények és adatok tekintetében nem hivatkozhat az ügyvédi titoktartási kötelezettségére. Az Üttv. rendelkezései szerint ugyanis – garanciális jelleggel – a kamara fegyelmi eljárása során az eljáró tisztségviselőket is köti az ügyvédi titoktartási kötelezettség, így a részükre átadott ügyvédi titok nem szenved sérelmet. A Másodfokú Fegyelmi Tanács ebben a körben rámutat az Üttv. 11.§ (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a kamarai szervek és tisztségviselők az e törvényben meghatározott feladat- és hatáskörük gyakorlása során megismert ügyvédi titkot kötelesek megtartani.

Az eljárás alá vont ügyvéd felhívja továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat 3. pontját (az ügyvédi titoktartási kötelezettség), különösen annak 3.8. pontját, melynek értelmében a titoktartás alól felmentést az adhat, aki a titokról rendelkezni jogosult. Ebben a körben a Másodfokú Fegyelmi Tanács ismételtén kénytelen arra hivatkozni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem idézi az ÜESZ 3.7. pontjának alábbi rendelkezéseit:

3.7. Az ügyvédi titokról rendelkezni jogosult

- a) az ügyfél,
- b) az, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlására irányuló jogviszony létrehozása szándékával vagy jogi tanácsadás keretében a titkot képező tény vagy adatot az ügyvédi tevékenységet gyakorló tudomására hozta, a jogviszony létrejöttétől függetlenül,
- c) harmadik személy javára szóló megbízási szerződés esetén a megbízó az általa közölt tény tekintetében, egyebekben a képviselt fél,
- d) az ügyfél jogutódja, valamint
- e) az ügyfél részére a bíróság által kijelölt felszámoló.

Ezen rendelkezésekből ismételten egyértelműen megállapítható, hogy az ügyvédi titok jogosultja az ügyvéd ügyfele, az pedig kétségtelenül kijelenthető, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem volt ügyfele a panaszos ügyvédnek.

A fellebbezésnek a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 2.3. pontjára történő hivatkozással a Másodfokú Fegyelmi Tanács kiemeli, hogy a felhívott rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az ügyvédi titkon kívül a törvény által védett egyéb titkot a fegyelmi biztos, illetve a fegyelmi tanács megismerjen, illetve kezeljen, pusztán arra a titok védelmére vonatkozó törvény rendelkezéseit is alkalmazni rendeli. Az ezen kívül hivatkozott 2/A.2. pont pedig az iratbetekintésre vonatkozik, ami a jelen fegyelmi eljárás elbírálása szempontjából teljesen irreleváns. Az eljárás alá vont ügyvéd által felhívott FESZ 7.3. pontjának rendelkezései az eljáró szervek illetékessége körében kerültek szabályozásra, magyarán az eljáró fegyelmi biztos és fegyelmi tanács azt köteles vizsgálni, hogy illetékes-e eljárni az adott ügyben. Az eljárás alá vont személy sérelmezi továbbá, hogy a FESZ 24.8. d. pontja szerint nem hallgatható ki tanúként minősített adatról az, aki a titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést, ennek ellenére a panaszos ügyvéd kihallgatására sor került. Ezzel szemben az eljárás alá vont ügyvéd nem volt titokgazda, tehát felmentésére a titok alól nem volt szükség, másrészt a fegyelmi eljárásban értékelésre kerülő eljárás alá vont ügyvéd által készített beadványok nyilvános beadványok voltak és azok vizsgálata képezte a fegyelmi eljárás tárgyát. Ezen felül a panaszos ügyvéd semmilyen ügyvédi titoknak minősülő tényről, információról vagy adatról nem számolt be a fegyelmi bizottság előtt. A Másodfokú Fegyelmi Tanács felhívja a figyelmet arra, hogy a minősített adat (nemzeti minősített adat és külföldi minősített adat) fogalmát a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény határozza meg, ezen jogszabály értelmező rendelkezéseiből egyértelműen kitűnik, hogy a jelen fegyelmi eljárásban minősített adat nem merült fel. Ugyanakkor ebben a körben is le kell szögezni, hogy a fegyelmi eljárásnak nem tárgya a panaszos ügyvéd cselekményeinek értékelése, azt csupán annyiban kell vizsgálni, hogy az eljárás szabályszerűsége biztosítva legyen. A fegyelmi eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd tekintetében eljárási pozíciójából adódóan az adatkezelés jogszerűsége, illetőleg az hogy az érintett ahhoz hozzájárulását adja, fel sem merülhet.

_

Ami az eljárás alá vont ügyvéd által a vele szemben folyamatban volt eljárás elhúzódására (mely szerint az eljáró köztestületi szervek indokolatlanul hosszú időn keresztül – azaz 2020. január hó 10. napjától 2021. november 15. napjáig – tartották köztestületi eljárás hatálya alatt) történő hivatkozását illeti, a Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja a következő. Az eljárás alá vont ügyvéd, mint panaszlott ellen a Budapesti Ügyvédi Kamarához 2020. január 10. napján továbbított levélüzenet alapján etikai eljárás indult, mely a 2020. október hó 7. napján kelt állásfoglalással zárult.

Az állásfoglalással szemben a panaszlott ügyvéd a Magyar Ügyvédi Kamara Elnökének levelére való hivatkozással 2020. december hó 7. napján kérelemmel fordult az Etikai Bizottsághoz, mely alapján a határozat 2020. december hó 16. napján visszavonásra, az etikai eljárás megszüntetésre került. Az Etikai Bizottság egyidejűleg áttette az iratokat a fegyelmi eljárás kezdeményezésre jogosulthoz. Az előzetes vizsgálat a 2021. február hó 2. napján kelt határozattal hivatalból elrendelésre, majd 2021. április hó 28. napján további 3 hónappal meghosszabbításra került. Az Üttv. 122.§ (1) bekezdése szerint az előzetes vizsgálatot három hónap alatt be kell fejezni, mely határidőt az Üttv. 122.§ (2) bekezdése alapján a fegyelmi

biztos indokolt esetben további három hónappal meghosszabbíthatja. Az eljárás korábbi szakaszában már helytállóan került megállapításra, hogy a határidő meghosszabbítását nem az elrendelés, hanem a lejárati időpontjától kell számítani. A fegyelmi biztos 2021. augusztus hó 2. napján (a törvényes határidőn belül) kelt határozatával az előzetes vizsgálatot megszüntette és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. szeptember 9. napján kelt beadványában a határozatot „súlyosan megalapozatlannak, tévesnek, magánéletembe beavatkozóknak, egyben szabályzatba és jogszabályba ütközőnek” tartotta. A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy a fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéd beadványát helyesen tekintette a fegyelmi eljárás kezdeményezésére irányuló kérelemnek, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőségének fennállását teljes egészében vitatta. A fegyelmi eljárásban a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2021. november hó 15. napján tárgyalást tartott és fegyelmi határozatát meghozta. Ezen I. fokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd 2022. január 10. napján fellebbezéssel élt. A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2022. március hó 11. napján tárgyalást tartott és hozott II. fokú határozatot az ügyben. Az eljárás fentebb részletezett menete alapján megállapítható, hogy valamennyi eljáró szerv a vonatkozó eljárési határidők betartásával járt el. Külön kiemelő, hogy az I. fokú és a II. fokú fegyelmi tanácsok egyaránt jóval a rájuk irányadó eljárési határidőn belül hozták meg határozataikat az ügyben. Az Üttv. 126.§ (4) bekezdése szerint ugyanis a fegyelmi tanács százhusz napon belül hoz határozatot. A Másodfokú Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy az eljárás elhúzódását az eljárás alá vont ügyvéd saját cselekményei okozták, hiszen az etikai eljárás beadványa miatt került megszüntetésre, melynek következményeként a fegyelmi eljárás hivatalból került megindításra, a fegyelmi biztos előzetes vizsgálatot megszüntető és az Őt figyelmeztetésben részesítő határozatával nem értett egyet, majd az ennek folytán lefolytatott fegyelmi eljárásban meghozott I. fokú határozattal szemben fellebbezéssel élt. A Másodfokú Fegyelmi Tanács kiemeli, hogy az eljárás alá vont ügyvéd eljárási, jogorvoslati jogait vitán felül jogszerűen gyakorolta, azonban ez kizárja, hogy ennek okán az eljárás indokolatlan elhúzódására hivatkozzon. Az eljárás „elhúzódásának” ugyanis volt indoka, még pedig az eljárás alá vont ügyvéd eljárási cselekményei.

***_**

Az eljárás alá vont ügyvéd arra is hivatkozott, hogy nem kapta meg indokát annak, hogy az eljáró kamara miért tartja súlyosan veszélyeztetőnek magatartását. Ezzel összefüggésben a Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja a következő. A Másodfokú Fegyelmi Tanács teljes mértékben osztja az I. fokú határozat azon álláspontját, mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd 2019. december hó 27. napján kelt beadványa a per tárgyához szorosan nem tartozó, kifejezetten a panaszos ügyvéd, mint az ellenérdekű fél jogi képviselője személyére személyeskedő, pejoratív, dehonesztáló megjegyzéseket tett, mely magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette, mivel a tevékenységére vonatkozó szabályokkal tisztában volt, de a cselekménye következményeibe belenyugodott.

Az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi minősége a perben eljáró valamennyi érintett – így többek között a bíróság tagjai – számára ismert volt, melyre tekintettel fennáll a veszélye annak, hogy a bíróságban megrökönyödést váltson ki az, hogy az egyik ügyvéd a másik ügyvédet az eljárásban minősíti és ezt általánosítva kivetítse az ügyvédségre, mely magatartás egyértelműen alkalmas arra, hogy magának a hivatásnak a tekintélyét súlyosan veszélyeztesse. Úgyszintén alkalmasak a hivatás tekintélyének súlyos veszélyeztetésére az eljárás alá vont ügyvédnek az ellenérdekű fél jogi képviselőjének bírói kapcsolatára utaló kijelentései, melyek egyértelmű nyomásgyakorlást, pressziót jelentenek az eljáró bíróval szemben, ami nem megengedhető az ügyvédi kar tagjai részéről akkor sem, ha saját

ügyükben, nem ügyvédi minőségükben járnak el. Az ilyenfajta nyomásgyakorlás egy tisztességes peres eljárás folyamatában megengedhetetlen az ügyvédi kar részéről. Ebben a körben továbbá utal a Másodfokú Fegyelmi Tanács arra is, hogy elengedhetetlen, hogy az ügyvédi tevékenységet folytatók magatartása az ügyvédség társadalmi presztízsét kifejező, magasabb szintű elvárásnak megfelelő legyen. Az ügyvédi tevékenység gyakorlóival szemben elvárás az etikus, példás, jogkövető magatartás, a közbizalomra érdemességet az alapozza meg. Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. december hó 27. napján kelt beadványában megfogalmazott kijelentések nemcsak saját személyének hátrányos megítélését eredményezhetik, hanem az egész ügyvédi hivatásrend lejáratására alkalmasak, hiszen egyrészt egy másik ügyvédre tartalmaztak súlyosan negatív kijelentéseket, másrészt a bírósággal szemben irányultak nyomásgyakorlásra. Az ilyen kijelentések az ügyvédségre és az ügyvédekre negatív megítélést eredményeznek. A fentiek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az I. fokú határozatban foglaltakkal összhangban megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2019. december hó 27. napján kelt beadványában foglalt kijelentési az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztették.

***_**

Az eljárás alá vont ügyvéd ezen felül a panaszos ügyvéd elfogultságával és összeférhetetlenségével kapcsolatos kifogásokat is megfogalmazott. Ezzel összefüggésben a Másodfokú Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy nem létezik olyan kizáró ok, melynél fogva a panaszos nem lehet olyan ügyvéd, aki „kamarai feladatokat” lát el. A panaszos személyével szemben tehát elfogultsági, összeférhetetlenségi ok nem állhat fenn, panaszos bárki lehet. A Másodfokú Fegyelmi Tanács egyebekben megállapította, hogy a panaszos ügyvéd a Magyar Ügyvédi Kamara nyilvántartása szerint kamarai tisztséget nem visel. Ugyanakkor a fegyelmi tanács tagja, a fegyelmi biztos, a vezető fegyelmi biztos, az országos fegyelmi főbiztos és az országos vezető fegyelmi főbiztos tekintetében az Üttv. 117.§ -a kizáró okokat határoz meg, továbbá a FESZ 11.1 pontja felsorolja azokat az okokat, amikor az elfogultságot vélelmezni kell. Az Üttv. 118.§ (1) bekezdése szerint a fegyelmi tanácsba jelölt tag, a fegyelmi biztos, illetve az országos fegyelmi főbiztos haladéktalanul köteles bejelenteni, ha vele szemben kizáró ok áll fenn. A fentiekből megállapítható, hogy a fegyelmi apparátusnak a fegyelmi eljárásban korábban résztvevő alanyai nem érezték az ügyben magukat elfogultnak és összeférhetetlenségi ok sem állt fenn velük szemben, hiszen ellenkező esetben ezt haladéktalanul be kellett volna jelenteniük. A Fővárosi Törvényszék által elrendelt új eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd 2023. május hó 3. napján kelt beadványában foglalt elfogultsági kifogást pedig a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Elnöke határozatával elutasította, mivel a fegyelmi tanács elnöke és tagjai úgy nyilatkoztak, hogy elfogultság részükről nem áll fenn.

***_**

A fent kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül, és azt az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján helybenhagyta. Megfelelően értékelte ugyanis az elsőfokon eljárt fegyelmi tanács az elkövetett fegyelmi vétséget az Üttv. 107. §. b.) pontja alapján.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a korábbiakhoz hasonlóan maga is úgy értékelte, hogy az elkövetett fegyelmi vétség súlyával a kiszabott fegyelmi büntetés – mint a kiszabható legenyhébb fegyelmi büntetés - arányban áll, ezért annak további enyhítésére, vagy

mellőzésére már csak ezért sem látott okot, illetőleg arra a Másodfokú Fegyelmi Tanácsnak nincs lehetősége!

Miután az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan volt, ezért az FESZ 40.2. c.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére is kötelezte.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FESZ 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja.

A perindítás lehetőségéről szóló tájékoztatás az Üttv. 139.§. illetve a 2017. évi I. törvény a - közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezésein alapul.

Kmf.

3. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős, és 2023. augusztus 3. napján végrehajtható.